RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 77.049 van 19 november 1998
in de zaak A. 65.141/VII-13.359.

In zake : Eric VAN GESTEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. SCHUERMANS,
kantoor houdende te TURNHOUT,
de Merodelei 112

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 77.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eric VAN GESTEL op 11 augustus 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting van 12 juni 1995 houdende bevestiging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 29 april 1993 waarbij aan verzoeker de vergunning tot exploitatie van een als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichting, gevestigd te 2382 Ravels-Poppel, Aarle 44C, werd geweigerd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 augustus 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. WERCK die, loco Advocaat L. SCHUERMANS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. BALLON, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. PROVOOST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat een varkensbedrijf uit in Ravels.

Op 4 maart 1993 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen akte van de

aangifte (de datum van de aangifte is niet terug te vinden in het dossier) van een bedrijf met :

- stallen voor 990 gespeende varkens;
- stallen voor 400 niet-gespeende varkens;
- electromotoren, tezamen 2,25 kW;
- opslag van 2.195 m³ dierlijke mest.

De vergunning geldt voor een termijn tot 1 september 2011.

Op 27 augustus 1991 vraagt verzoeker een exploitatievergunning (ARAB-regime) voor het uitbreiden van het bedrijf met 480 varkens ouder dan tien weken en bijkomende opslag van 972 m³ dierlijke mest.

1.2. Op 29 april 1993 wordt de uitbreiding geweigerd. De beslissing wordt aan verzoeker betekend op 18 juni 1993. Op 23 juni 1993 tekent hij beroep aan.

1.3. Op 12 juni 1995 verwerpt de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting het beroep.

Dit is de bestreden beslissing.

2. <u>De gegrondheid van het beroep</u>.

2.1. Overwegende dat de bestreden beslissing is gestoeld op volgende motieven :

> "Overwegende dat de inrichting gelegen is in een kwetsbare zone; dat de beoogde verandering van de bestaande varkenshouderij in dergelijke zone vanuit milieutechnisch oogpunt en volgens de thans gehanteerde technische criteria niet kan worden toegelaten;
>
> Overwegende dat in het betrokken gebied enkel uitbreiding kan worden toegestaan van bestaande zeugenhouderij met min. 50 zeugen en geen andere dieren in aantallen die groter zijn dan de minimumdrempels voor indeling als hinderlijke inrichting of van gemengde veebedrijven waarin varkens als tweede veeslag voorkomen mits het totaal aantal varkens na uitbreiding beperkt blijft tot 1.800; dat de betrokken inrichting hieraan niet beantwoordt;
>
> Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproduktie van de inrichting zou oplopen tot 9.188 kg P_2O_5 respectievelijk 15.826 kg stikstof, dat vanuit

oogpunt van ecologische aanvaardbare mestuitspreiding en steunende op bemestingsnormen vastgesteld door het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen, er een oppervlakte cultuurgrond is vereist van tenminste 62 ha, gerekend aan 150 kg P_2O_5 en 400 kg stikstof per hectare;

Overwegende dat de exploitant mestafzetmogelijkheden heeft op het eigen bedrijf voor 1.107 kg P_2O_5 en voor 9.597 kg P_2O_5 via afzetcontacten; dat dit overeenstemt met een oppervlakte cultuurgrond van ca. 72 ha; dat evenwel uit advies van de Vlaamse Landmaatschappij blijkt dat slechts 16 ha 19 ca als verantwoording van de mestafzet door de mestbank aanvaard wordt";

dat het eerste middel is gericht tegen het eerste weigeringsmotief, het tweede middel tegen het tweede weigeringsmotief;

2.2.1. Overwegende dat in het eerste middel verzoeker de schending aanvoert van het legaliteitsbeginsel, daar het eerste weigeringsmotief een loutere overname inhoudt van artikel 357, § 4, van het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (oud VLAREM II) dat door de Raad van State bij arrest nr. 52.260 van 16 maart 1995 werd vernietigd;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt wat volgt :

"(...)

In het kader van de ARAB-reglementering beschikt de vergunningverlenende overheid, over een grote beslissingsvrijheid.

Nochtans is deze beslissingsvrijheid niet absoluut en dient in elke beslissing de wettelijke doelstelling van de ARAB-reglementering nageleefd te worden, nl. het voorkomen van abnormale burenhinder en dient evenzeer rekening gehouden te worden met de bestemmingsvoorschriften van de plannen van aanleg die op de inrichting van toepassing zijn alsook dient zij afdoende gemotiveerd te worden.

(...)

Er weze opgemerkt dat in de bestreden beslissing nergens expliciet verwezen wordt naar welkdanige

bepaling uit Vlarem II en het feit dat de beslissing enkel zou gebaseerd zijn op een bepaling uit Vlarem II strookt niet met de werkelijkheid en is een loutere veronderstelling van verzoeker.

Zelfs wanneer in de bestreden beslissing een bepaling uit Vlarem II wordt overgenomen zonder expliciet naar Vlarem II te verwijzen, quod non, dan nog niet kan men spreken van een schending van het legaliteitsbeginsel.

Niets belet de Minister om rekening houdende met de concrete omstandigheden van de exploitatie van de beroeper, toetsingscriteria te hanteren die in wezen in ruime mate gelijklopend waren met regels die in Vlarem II voorkwamen en derhalve als administratieve richtlijn kunnen gelden.

De Minister beschikt over een ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid om het door verzoeker ingestelde beroep te beoordelen en heeft door middel van een uitvoerige motivering in de bestreden beslissing (zie pagina 3 onderaan en 4 bovenaan stuk 9 administratief dossier) aangeduid hoe hij tot een weigeringsbeslissing dient te komen";

2.2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord er op wijst dat het louter gegeven dat niet expliciet wordt verwezen naar artikel 357, § 4, van het vernietigde VLAREM II geen afbreuk doet aan het feit dat wel degelijk toepassing van dit artikel werd gemaakt en dat de minister, door de regels toe te passen die door de Raad van State werden vernietigd, bedoeld arrest van de Raad naast zich neerlegt en het omzeilt; dat hij opmerkt dat in de in eerste aanleg genomen weigeringsbeslissing met eenzelfde motivering wel degelijk expliciet naar meergenoemde bepaling werd verwezen;

2.2.4. Overwegende dat het weigeringsmotief, te weten "dat in het betrokken gebied enkel uitbreiding kan worden toegestaan van bestaande zeugenhouderij met minimum 50 zeugen en geen andere dieren in aantallen die groter zijn dan de minimumdrempels voor indeling als hinderlijke inrichting of van gemengde veebedrijven waarin varkens als tweede veeslag voorkomen mits het totaal aantal varkens na uitbreiding beperkt blijft tot 1.800; dat de betrokken inrichting hieraan niet beantwoordt" overeenstemt met de norm vastgelegd in

artikel 357, § 4, 1˚ en 2˚, c, van het door de Raad van State vernietigde oud Vlarem II; dat uit de bewoordingen van die overweging duidelijk blijkt dat die vernietigde norm als algemene regel werd gehanteerd; dat het gegeven dat niet expliciet naar artikel 357, § 4, 1˚ en 2˚, c, van het vernietigde VLAREM II werd verwezen daaraan geen afbreuk doet; dat dienvolgens de verwerende partij het gezag van gewijsde van ’s Raads arrest nr. 52.260 heeft geschonden; dat het eerste middel gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat in het tweede middel verzoeker aanvoert dat de verwerende partij ten onrechte de vergunning mede heeft geweigerd op grond van een onvoldoende bewezen mestafzet;

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord verwijst naar het uitvoerig advies dat door de Vlaamse Landmaatschappij werd gegeven en waarop de in de bestreden beslissing vervatte motivering is gesteund; dat zij betoogt dat rekening werd gehouden met de door verzoeker aangebrachte bewijzen inzake mestafzet alsook met de berekening van de mestproductie ten gevolge van de ingediende aanvraag tot uitbreiding en omvorming;

2.3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord, weliswaar als een reactie bij het verweer op het eerste middel, doet gelden dat ten tijde van de bestreden beslissing er geen enkele bepaling bestond die zou voorschrijven dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten dient te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten dient over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de inrichting geproduceerde dierlijke mest;

2.3.4. Overwegende dat de Raad van State geen bepaling bekend is die op de dag van het bestreden

besluit voorschreef dat de aanvrager van een exploitatievergunning bij zijn aanvraag documenten dient te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten dient over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 geen regels bevatte met het oog op het beoordelen van een exploitatievergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding kunnen geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan vier mestafzetmogelijkheden voorhanden zijn : gebruik op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, ten slotte, afname door de Mestbank; dat in de toenmalige stand van de wetgeving de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een exploitatievergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting van 12 juni 1995 houdende bevestiging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 29 april 1993 waarbij aan Eric VAN GESTEL de vergunning tot exploitatie van een als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichting, gevestigd te 2382 Ravels-Poppel, Aarle 44C, werd geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien november 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**